

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa R. P. reprezentowanego przez opiekuna prawnego M. P. przeciwko D. K., B. K., A. M., Ł. D., M. M., G. M., Ł. P. i T. S. o zadośćuczynienie i rentę, na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 kwietnia 2015 r., na skutek skargi kasacyjnej pozwanego T. S., skargi kasacyjnej pozwanych B. K. i Ł. P. oraz skargi kasacyjnej pozwanych G. M. i A. M. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 lipca 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skarg kasacyjnych do rozpoznania,**
- 2. zasądza solidarnie od pozwanych: T. S., B. K., Ł. P., G. M. i A. M. na rzecz powoda R. P. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Uwzględniając szczególny charakter skargi kasacyjnej, która nie otwiera stronie kolejnej instancji dla rozstrzygnięcia sprawy, ale jest determinowana pozycją

ustrojową Sądu Najwyższego, Sąd Najwyższy, zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. przyjmuje sprawę do rozpoznania, jeżeli w sprawie: występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W badanej sprawie skargi kasacyjne złożyli pozwani: B. K. i Ł. P., A. M. i G. M. oraz T. S.

We wszystkich tych skargach skarżący powołali się na występowanie w sprawie zagadnienia prawnego wiążącego się z zakresem związania sądu cywilnego wyrokiem karnym skazującym w sytuacji gdy z opisu przypisanego czynu w postaci pobicia wyeliminowano dokonanie przez skarżących obrażeń skutkujących trwałym kalectwem ofiary, przy czym w skardze kasacyjnej A. M. i G. M. powołane jako przesłanka jej przyjęcia do rozpoznania zagadnienie prawne nie jest dostatecznie jasno sformułowane i brak mu uzasadnienia w postaci argumentów natury prawnej; skarżący koncentrują się na opisie faktycznym przebiegu zajścia. Już ta okoliczność eliminuje możliwość wnioskowania o potrzebie rozpoznania tej skargi przez Sąd Najwyższy. Brak też podstaw do przyjęcia, że wątpliwości natury prawnej przedstawione w pozostałych skargach kasacyjnych uzasadniają ich przyjęcie do merytorycznego rozpoznania przez Sąd Najwyższy. Zakres związania wyrokiem karnym skazującym wynika z art. 11 k.p.c. i próba formułowania na tym tle konstrukcji związania sądu cywilnego faktem nieskazania skarżących za pobicie w sposób wyłączający kompetencję sądu cywilnego dokonania własnych ustaleń jest nietrafna.

Brak też podstaw do uznania za istotne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. pytań o solidarną odpowiedzialność uczestników pobicia oraz uznania skargi kasacyjnej B. K. i Ł. P. za oczywiście uzasadnioną w rozumieniu przyjętym w orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001, Nr 3, poz. 52; z dnia 22 marca 2001 r., V CZ 131/00, OSNC 2001, Nr 10, poz. 156; z dnia 15 kwietnia 2014 r. I CSK 455/13; z dnia 20 listopada 2014 r., IV CSK 349/14- niepubl.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. i § 6 pkt 7 i § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).